

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1570/2021
28.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радован Лопичић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Сања Главонић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3767/20 од 10.09.2020. године, у седници одржаној дана 28.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3767/20 од 10.09.2020. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3767/20 од 10.09.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 7661/18 од 25.12.2019. године, првим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име дуга плати износ од 5.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом почев од 01.12.2016. године, па до исплате. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 131.900,00 динара, са законском затезном каматом почев од наступања услова за извршност, па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3767/20 од 10.09.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Другим ставом изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији

одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а указивањем туженог да одлука у поступку који се води ради поништаја уговора и зајму закљученог са тужиоцем, представља претходно правно питање у овом спору, заправо се оспорава утврђено чињенично стање у погледу закљученог уговора о зајму између тужиоца и туженог, што није разлог за одлучивање о ревизији због потребе да се размотре правна питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе, или новог тумачења права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради дуга поднета је 10.05.2018. године, а побијана вредност предмета спора је 5.000 евра.

Имајући у виду да се у овом случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 165. Закона о парничном поступку одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер се не ради о нужним и неопходним трошковима из члана 154. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић**